

Každá trampota má svou mez - Neckář, Václav

D Emi Hmi A G A
D Emi Hmi A G A

1. Jedno kalné ráno,
které zaspal měl jsem spíš,
ležel v schránce dopis,
jenž tvou vůni měl.
A v tom listě bylo psáno,
že mě navždy opouštíš,
a já zemřít a skončit s vším
v tu chvíli chtěl.
Šel kolem chlapec s bílou hůlkou,
schod za schůdkem stoupal výš,
a můj vlastní kříž menší byl, než se zdál.

R. : Každá trampota má svou mez,
kdeže nářky tvé jsou dnes,
vždycky důvod máš žít dál. :

2. Pak dva, tři šťastné pátky,
a pak pouhý nezájem,
to byl čistý zisk z mé cesty s ním,
Nač film vracet zpátky
když v něm dnes už nehraje,
vždyť svou notu mnozí hůř tráví.
Už je to vlastně všechno dávno,
staré rány vodnes čas,
prostě každý z nás stal se tím,
čím se stal.

R. : Každá trampota má svou mez,
kdeže nářky tvé jsou dnes,

E A A7 D
vždycky důvod máš žít dál. :

E
Haló, ty mé přijď,

chceš mě snad, dát dárek, když né,

D
já však mám své příště,

A G A A7
oželím, co bývalý den vzal,

E
Já znám dávno, smysl nemá vracet nás,

D
vím, že má teď jsou správná,

A G A A7 D
čas všechna "tenkrát" odepsal.

: Každá trampota má svou mez ... :

R.

: Každá trampota má svou mez ... :

R.